

CBE 43-2011, plagiaat

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X. woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de Examencommissie Farmacie, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van de Examencommissie van 14 juli 2011.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de Examencommissie Farmacie van 14 juli 2011 waarbij aan appellante vanwege plagiaat tijdens het vak Geneesmiddelenvormen en Biofarmacie de straf van schorsing voor het gehele collegejaar 2011-2012 is opgelegd aangezien het een recidive betreft.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 29 augustus 2011, waar appellante in persoon is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van Prof. dr. Y. en dr. Z., respectievelijk lid en secretaris van de Examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Na afloop van het practicum receptuurrkunde heeft appellante de daarbij behorende opdracht op papier ingeleverd. Vervolgens is aan appellante het cijfer 9 toegekend. Op verzoek van de betrokken docent heeft appellante de opdracht na toekenning van het cijfer digitaal ingeleverd, waarna de standaardcontrole volgde op plagiaat. Appellante had deze digitale opdracht reeds eerder moeten inleveren, maar had dit nagelaten. Na deze controle bleek dat appellante plagiaat gepleegd zou hebben. Naar aanleiding van deze constatering heeft er een gesprek tussen appellante en verweerder plaatsgevonden. Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 14 juli 2011 de onder I. genoemde straf opgelegd. Bij brief van 20 juli 2011, ontvangen op 27 juli 2011, heeft appellante hiertegen beroep aangetekend. Er heeft geen schikkingsgesprek plaatsgevonden.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante bestrijdt dat er sprake is van plagiaat.

Appellante heeft per abuis een ander digitaal bestand ingeleverd dan de bedoeling was. Ze wilde uiteraard het bestand inleveren waarvan ze al een geprinte versie had ingeleverd. Appellante had twee bestanden "receptuurrkundevragen" op haar laptop staan: een doc.x en een doc. bestand. Ze moest het doc. bestand inleveren, maar haar naam stond daar gek genoeg niet boven. Ze heeft toen haar naam en de beantwoording van de eerste vraag uit het doc.x bestand gekopieerd en geplakt in het doc. bestand, waarna ze dit laatste bestand heeft verzonden aan de docent. De verwarring is ontstaan omdat de vriendin en tevens studiegenootje van appellante die dit practicum drie weken eerder had gevolgd, regelmatig op haar computer heeft gewerkt. Per abuis heeft appellante het bestand van haar vriendin verzonden.

Voorts geeft appellante aan dat het logisch is dat haar verslag en het verslag van haar vriendin veel op elkaar lijken. Het ging om de beantwoording van 20 korte theorievragen, waarop kort antwoord gegeven moest worden. De antwoorden, zoals stofnamen en begrippen, zijn gemakkelijk terug te vinden in de theorie. De vriendin en

appellante hebben allebei een cijfer 9 of hoger behaald, dus is het logisch dat er veel overlap in de antwoorden is te constateren.

Verweerder heeft zich ter zitting, als volgt verweerd. Het feit dat het verboden is plagiaat te plegen en de mogelijke consequenties van plagiaat zijn uitvoerig met alle studenten, dus ook met appellante, gecommuniceerd. In de studiegids en op Nestor is dit onder meer uitgebreid terug te vinden. Studenten zijn geïnformeerd over het feit dat alle ingeleverde opdrachten, werkstukken e.d. door een plagiaatscanner worden onderzocht op plagiaat.

Appellante heeft een papieren opdracht en een digitaal bestand van dezelfde opdracht ingeleverd. Het is de eigen verantwoordelijkheid van appellante om dezelfde versies in te leveren. De uitkomst van de plagiaatscanner levert de conclusie op dat er meer overeenkomsten zijn tussen het werk van appellante en haar vriendin dan tussen het werk van appellante en overige studenten. Op grond van artikel 17 Regels en Richtlijnen is er terecht een sanctie opgelegd, te weten schorsing voor het gehele collegejaar 2011-2012, aangezien het om een recidive gaat.

Verweerder benadrukt dat het plagiaat zowel in papieren versie als in de ingeleverde digitale versie is geconstateerd. In beide verslagen staan dezelfde taal- en spellingsfouten. Er worden net andere werkwoordsvormen gebruikt, vermoedelijk om de plagiaatscanner om de tuin te leiden.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat plagiaat een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

Vast staat dat appellante tijdens haar studie Farmacie voldoende is geïnformeerd door verweerder over het verbod om plagiaat te plegen en over de grote consequenties die het plegen van plagiaat kan hebben. Appellante heeft dit reeds in 2010 ondervonden na het plegen van fraude bij het vak Farmacologisch Practicum.

Het College oordeelt dat appellante verantwoordelijk is voor de tekst van de ingeleverde opdrachten. Appellante heeft in haar beroepschrift en ter zitting voldoende aangetoond dat zij per abuis het verkeerde digitale bestand heeft verzonden. Voorts dient behandeld te worden de stelling van verweerder dat ook in de op papier ingeleverde opdracht er sprake is van plagiaat. Het College oordeelt dat deze stelling geen stand houdt. In het bestreden besluit staat niet vermeld waar de fraude uit zou bestaan. Het ter zitting naar voren gebrachte argument dat in de papieren opdracht dezelfde taal- en spellingsfouten stonden als in de digitale ingeleverde opdracht en dat er net andere werkwoordsvormen zijn gebruikt in beide opdrachten rechtsvaardigen de door verweerder getrokken conclusie van plagiaat niet. Verweerder heeft zijn stellingen onvoldoende onderbouwd. Verweerder had bijvoorbeeld de resultaten van de plagiaatscanner kunnen overleggen. Verweerder heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat in onderhavig geval er meer overeenkomsten zijn tussen de opdracht van appellante en haar vriendin dan tussen de opdracht van appellante en andere studenten die eveneens het cijfer 9 of hoger hebben behaald.

Het College komt gelet op het vorenstaande tot het oordeel dat verweerder ten onrechte plagiaat heeft geconstateerd. De bestreden beslissing kan aldus niet in stand kan blijven. Volledigheidshalve constateert het College dat het beleid van verweerder om in geval van recidive bij het plegen van fraude zonder meer tot een strafmaatregel van uitsluiting voor de duur van een geheel collegejaar te komen, ten onrechte niet is neergelegd in de Regels & Richtlijnen van Levenswetenschappen of in een andere schriftelijke regeling die kenbaar is voor studenten. Op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zou dit wel moeten.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond.

Aldus vastgesteld op2011 door mr. M. Dissel-van Erp, voorzitter,
 Prof. dr. R. Broer en mw. M.M. Daggenvoorde, leden, in tegenwoordigheid van mr.
 M.E.A. Donkersloot, secretaris.

secretaris

voorzitter

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 636, 2501 CN te Den Haag.